

Subscription Rs 1 50
Postage to Ceylon & India 50
do Straits 75

Advertising charges per line 10
do per half col Rs 3 00
do per Column 5 00

The Hindu Organ

VOL. 5. } JAFFNA, WEDNESDAY
{ JUNE 27, 1894

{ இந்தியத் தினம். }

NO 23
கலியுகத்துப் பக்கம் 23
கடிகாரம், சூன் 27, 1894

PUBLISHED EVERY OTHER WEDNESDAY.

பகைத்துக்கொருமுறை புதன் கிழமைகளிற் பிரசுரிக்கப்படும்.

WARD AND DAVY.
Chemists, Druggists, Stationers,
General Merchants & Agents
Naval Premises
Jaffna
JUST UNPACKED.

Longcloths, Pepper Drill, Canvas oilcloths, Imitation Leather oilcloth, Dressing combs, Lozenges in 7 lb Tins, Gilt Metal Beads—very fancy, Finger Bowls, Wine Glasses, Hall Lamps of 100 candles power Best Wool thread, False Pearls, Fancy colour Globe lamps, Table Lamps, Cheap carriage Lamps, White lead, Lin seed oil &c. &c.

MEDICINES—Acids, Extracts, Oleums, Tinctures, Quinine, Musk, A sure specific for Gonorrhoea and other venereal poisons, Hazeline, Mellins food, Keplers Codliver oil, Fellows Syrups, Fruit Syrups, Lemonade Powder &c &c.

COOL DRINKS FOR THE SEASON—Orange Syrups, Rose Syrups, Pomegranate Syrups, Oakes & Co's Lemonade (the best quality), Orangeale &c &c &c.

Owing to the heavy fall in exchange our prices have risen a little high. But CHEAPER than other firms.

COLGATES SOAPS:—
Sandal wood soap per cake..... 1/50
Glycerine soap Extra No.—do..... 62½
Turkish Bath Soap...do..... 35
Sharp Gothic Clocks Striking14/00
Regulator Clocks half Striking27/00
Scotts Emulsion Cod oil } 2/00
The best flesh producer }
Cologne water best... ..1/25

TERMS STRICTLY CASH.

NOTICE.
TO BE SOLD BY PUBLIC AUCTION
(Subject to owner's approval)
On Tuesday the 10th July 1894.

The wreck of the Hull of that New Barquentine schooner ("COLOMBO") as she lays on the beach (stern on) at Kangasanturai. The Vessel is Teak built and Iron fastened and fully coppered with yellow metal on her Port side starboard more or less broken up and metal side come off.

After the Hull is disposed of all her Masts Yards Sails (of American duck) rigging and gear will be sold in separate lots.

Intending purchasers can inspect all they wish 3 days before sale.

Each lot must be paid for on fall of hammer or a deposit given to

B. R. Teixeira. Auctioneer.

For sale ENGLISH-TAMIL DICTIONARY
(Revised Edition) Price Rs 1/75 each.
Appl to the Publisher 'H. O.

THE HINDU ORGAN.

JAFFNA, WEDNESDAY JUNE 27, 1894.

CUSTOMS.

The report of Mr. R. Reid, Acting Principal Collector of Customs, for 1893, which consists almost entirely of a mass of figures and returns, has been issued. It is very satisfactory to find that the trade of the Colony has steadily increased, during the last twelve years. In 1893 the value of the trade was Rs. 146,536,929 as against Rs. 78,101,205 in 1882. The Customs revenue also shows a corresponding increase from Rs. 2,867,139 in 1882 to Rs. 4,498,912 in the year under review. But the revenue collected for 1893, compared with 1892, shows a decrease of Rs. 164,650., which Mr. Reid attributes to the large quantity of spirits and kerosine oil imported during 1892 to avoid the higher duty which it was arranged to charge from the 1st January 1893.

Of the four Provinces that contribute to the Customs revenue, Rs. 3,857,770 was derived from the Western Province, Rs. 273,005 from the Northern Province, Rs. 293,371 from the Southern Province, and Rs. 69,745 from the Eastern Province. In all the Provinces, except the Northern, the amount of Customs revenue collected in 1893 was less than that of the previous year. The Principal Collector explains that the decrease of Rs. 147,848 in the Western Province is attributable chiefly to less importation of cotton goods, spirits, and kerosine oil; of Rs. 46,354 in the Southern Province and Rs. 2,057 in the Eastern Province to less importation of grain; and the increase of Rs. 31,610 in the Northern Province is due, on the other hand, to an increased importation of grain.

There are nine ports of entry in this Province, of which Jaffna contributed to the revenue in 1893 Rs. 99,245-82, Point Pedro Rs. 51,649-37, Valvadditurai Rs. 12,155-64, Kankasanturai Rs. 76,980-75, Mannar Rs. 11,671-8, Pesalai Rs. 1,474-4, Vankalai Rs. 152-54, Kayts Rs. 24,673-19, and Mullativu Rs. 2-84. These figures afford an effective argument for retrenchment in the Customs Department of the Northern Province. While Kankasanturai and Point Pedro are under Sub-Collectors, there is no reason why the Jaffna Customs should have an Assistant Collector with a salary treble that of the officers in charge of the other two ports. It is also ridiculous to find that there should be a customs establishment at Mullativu which contributed only Rs. 2-84 to the revenue.

The value of imports into the Colony in 1893 was Rs. 72,340,662, of which articles of the value of Rs. 3,678,729 were imported into the Northern Province. 7,447,376 bushels of rice paying a duty of Rs. 2,159,823, was imported into the Island in 1893 as against 7,282,411 bushels in the previous year. The cotton goods show a total value of Rs. 4,882,910, and the sum collected as duty on the quantity cleared from the Customs amounted to Rs. 254,494, which gives a decrease in duty, as compared with 1892, of Rs. 24,811. Among imports spirits show a decrease of Rs. 491,519 in value and in duty of Rs. 190,400. The quantity entered for home consumption in 1893 was 66,396 gallons, whilst the quantity entered in 1892 was 126,012 gallons. This decrease in the quantity of spirits imported in 1893 was not real, as a very large quantity was imported in the previous year to avoid the enhanced duty

which was to be imposed from the beginning of the year under review.

The total value of exports which was in 1893 Rs. 74,195,376 shows a satisfactory increase over the previous year. The increase is, however, mostly confined to a few articles such as tea, cocoa, cardamoms and arrack. On the other hand there was a decrease in the quantity of plumbago and tobacco and the products of the cocoanut generally, as compared with 1892. This is unsatisfactory seeing that the articles that show a decrease are the products mainly of native enterprise. In 1893 82,269,353 lbs of tea of the value of Rs. 40,723,330 was exported from the Island as against 72,282,524 lbs of the value of Rs. 32,527,136, in 1892. The value of the produce of the cocoanut tree exported in 1893 was about Rs. 10,000,000. The export of tobacco was from Jaffna alone, the quantity exported in 1893 being 39,942 cwts of the value of Rs. 867,971, as against 50,701 cwts of the value of Rs. 1,053,943 in 1892.

THE EQUITABLE LOAN COMPANY OF CEYLON, LIMITED.

The memorandum of association of this Company has been published in the Government Gazette.

The objects for which the Company is established are amongst others to establish a central office in Colombo with branches in other parts of Ceylon, to lend money on such terms, in such manner and on such security as may seem expedient to the Company; to discount and deal in promissory notes, bills of exchange, drafts, and negotiable instruments. To receive money on deposit with or without any condition as to payment of interests; to carry on the business of pawnbrokers, bill discounters, commission agents, financiers, printers, publishers, booksellers, and any other business trade or undertaking which may seem directly or indirectly to benefit the Company, to acquire print, publish one or more newspapers in Ceylon and to construct, improve maintain and control any buildings, roads, tramways, railways, wharves, manufactories, warehouses, shops, stores, ships, steamboats, and other works and conveyances which may seem calculated directly or indirectly to advance the Company's interests.

The capital of the Company is one million rupees divided into four hundred preference shares of two hundred and fifty rupees each, eight hundred intermediate shares of one hundred and twenty five rupees each, and eighty thousand ordinary shares of ten rupees each, with power to add to the capital, to divide the shares in the capital for the time being into several classes and to attach thereto respectively any preferential qualified, special or defined rights, privileges, and conditions.

The objects for which the Company is established seems to us to be too many. The Equitable Loan Company should chiefly, if not entirely devote its attention to its banking business. That it should also among other things undertake to print and publish one or more newspapers is, to say the least, incongruous and highly objectionable. A Bank properly and judiciously managed, will not only be a successful concern but will also prove highly beneficial to the inhabitants of the Island. No part of the Colony suffers the want of a Bank so much as this District; and let us indulge in the hope that the Equitable Loan Company will soon come to our relief.

விளம்பரம்.

வாழ்கவந்தணர்வானவரானினம்.....
 வீழ்கதன்புனல்வேந்தனுமோர்க்கு.....
 ஆழ்கதையதெல்லாமானுமே.....
 குழ்கவையகமுந்தயர்நீர்கவே.....

விளம்பரம்.

புத்தக விளம்பரம்

ரூ சதம்.

நன்னூல் விருத்தியுரை.....	2	00
கம்பாலபாடம்.....	6	
உம்	12½	
க.ம்	25	
ச.ம்	50	
இ.ம்	37½	
மறைசை அந்தாதிஉரை.....	25	
ஆத்திருமுடி கொன்றைவேந்தன்உரை.....	6	
சித்தார்த்தபிரகாசிகை.....	12½	
பூமிசாத்திரவிளக்கம் 5-ம் தரத்துக்கு.....	15	
சைவதூஷணபரிகாரம்.....	25	
சிவநாமவிளக்கம்.....	5	
ஞானக்குடும்பி.....	5	
சிவனுர் தேவனு என்னுர் தீயநாயுக் கு ஆப்பு.....	5	
(இவை 80 க்கு க.பி.)		
* அமெரிக்காவில் இந்துமதம் இங் கிலிதிலும் தமிழிலும், வாங்கிப் பரப் புகிறவர்களுக்கு 25 க்கு.....	40	
50 க்கு.....	65	
100 க்கு.....	80	
பதினெண்புராணங்களிலொன்றாகிய சைவபுராணத்திலுள்ள அருச்சு நன்தபரிசையை, திறமான வசனங் களையில் மொழிபெயர்த்துத் தச்சிடப் பட்ட புத்தகம்.....	20	
தபாற்செலவு வேறுகொடுக்கவேண்டும்.)		

விளம்பரம்.

இத்தாற் சகலருமறியவேண்டியது யாதெனில் வண்ணப்பண்ணை கிழக்குக் குடி இராமையர் ஆகிராயண ஐயர்கைம்பெண் இலெட்சுமி அம்மா என்பவர், வாக்குமாறக்கூடிய வயோதிபு மான காலமாபிபதினால், இவருடையவும் பு ருஷனுடையவும் அசைவுகள் அசைவற்ற ஆத னங்களைச் சிஷர் மாறுதலுசெய்ய எத்தனித்திருக் கிறதாகக் கேள்விப்படுகிறதனால் எனது உடன் பாடின்றி எவ்வகையான சாசனம் பிறந்தாலும் அவை பெறு தென்பதை அறிவிக்கிறேன்.

இங்ஙனம்

வெ. இராமையர்

வண்ணப் பெருமாள் கோயில் அருச்சுனர்.

விளம்பரம்.

காந்தேயன் றறையில் உடைந்துகிடக்கும் "சொழு ம்பு" என்னும் புதிய கப்பலின் அடிக்கலன் கடிசுகம் டு) ஆம். 800 செவ்வய்க்கிழமை வெந்திவிட் கப்பலும், தேக்கமரத்தில் செய்யப்பட்டது. இரும் பு பித்தனை முதலான வேலைகளைல்லாம் செய்யப் பட்டது. அடிக்கலன் விடப்பட்டபின் மேல் பாய்மரம் பாய்முதலானவைகள் தனித்தனி விற்சுப்பும். வா ற்க விரும்புவோர் விற்சுப்பைக்கு முன்று நாளைக்கு மு ன் வந்த பர்க்கலாம். வெந்திசு முடிந்தவுடன் பண் ம் என்னிடம் தருதல் வேண்டும். இவ்விற்சுவை சொ ற்த்தகாரன் ஒப்புக்கொண்டபின்னே பெலப்புறும்.

B. R. Teixeira.

இத்துசாதனம்.

யாழ்ப்பாணம்: சயலூர் ஆனியர் கருவ.

கிரகங்களுள் மனுஷரும்.

(0)

(அகம் பக்கத்தொடர்.)

கிரகானேத்துப்போவர் மனுஷர் மாத்திரமன்று ஏ னைய சராசரங்கள் யாவையுமேயாம். ஆகையால்

ஆடு மாடு குதிரை முதலிய மிருகங்களுக்கும் விரகதா திகளுக்கும் கிரகங்களின் அவ்வவற்ற உற்பல வக் கிளங்கொண்டிருக்கல் கூடும். இப்புவலகையும் அ தன்சுணுள்ள சராசரங்களையும் இறைவனுடையால் நி றுத்துவதும் காரணம் அழிப்பதும் கிரகமண்டலமே யாம். இறைவனுடையென்பதற் கறிஞர்யாக அக்கிர கங்கள் ஒருசெயற்பாடுகளும் ஓரிடத்திலே தம் சுயே ச்சையாகத் தம்முள்நிற்காமலும் தம் கதிக்குமேல் வி ளைத்து செல்லுந்நியனும் தமக்கோ றாற்றலுடையன வல்ல. அவையுடையது செய்தற் கிரகாமுடைய னவோ அடுத்தபெல்லாம் தவறாது செய்யுங் கடப்பா டெடையனவரும். இவ்வாயினுமாகுந், மனுஷராயினு மாகுந், ஏனைய சராசரமாயினுமாகுந் ஒருவரும் கிரக திகாரங்களைத் தவிர்த்து வலியுடையராகார். அவற்றை அங்ஙனம் கிரகத்தின் எல்லாருடையவர்கடவுளும் அவ்வ கிரகத்தினின்று அவற்றைத் தடுத்து உரியவல்ல ரென்றும் பின்னர் பீடுக்கவதென்றும் ஒருவன் தனது பூர்வ கன்மப் பயனைப் பெற்ற தேகத்தினது இயல் பையும், அத்தேகங்கொண்டு இவ்வுலகில் தான் அதுப விக்கக் கிடக்கும் இன்ப துன்பங்களையும் முன்னரே உணர்ந்துகொள்ள விரும்புவானாகில், சேர்திமண்டல மாகிய கண்ணாடி கொண்டனறி பற்றறிதல் கூடாத கருமமாம். மற்றொரு சான்றிதர்க்கள் பெயர்ப்பினும் சேர்திவரும் கணிதாலும் பொய்யாவாம். இரண்டு ம் அளவைவோராலும் அவை பொய்ப்பது பித்தர்க் குமாதிரமேயாம். ஒன்றும் ஒன்றும் என்றும் கிரக ண்வதன்றிப் பொய்யாகியிலை. இத்தினைபாணையில் இ ன்ன கிரகம் இன்ன கணத்திற் உதயாஸ்தமயானம் பெறுமென்றும் என்னுயினும் எவர்க்காயினும் பொ ய்ப்பதில்லை. பூரணத்திரோதயத்தினைக் கண்டமரத் திரத்திலே சமூத்திரம் கோவித்தாலும் பிரகாசித்தாலும் என்னுயினும் பெறுதல் போவதில்லை. போனதுமில் லை. பூரணத்திரோதயத்தால் வருந்தாத காமுகருமி லில்லை. பூரணத்திரோதயத்தால் இரத்தாடிக்களிலே இ ரத்த ஓட்டம் விசேஷக்கியுடையது போவதில்லை. அக் காலத்திலே குளிர்ந்த பரவுளையும் ஆனந்தலகரியும் தன்வயமின்றிப் பாடுகின்ற முயற்சியும் உண்டாகாத போவதில்லை. இவ்வொரு கிரகத்தினது கதி இ லையென்றால் இறங்கும் பலவாறு கதி கூடியும் கு ணைத்தமுள்ள ஏனைய கிரகங்களினது ஆற்றல்கள் இன் னையென்றும் இத்தினைபென்றும் கொல்லப்போமா! கிரகங்களைல்லாம் தனித்தனி வெவ்வேறியல்பும் தொழிறுமுடையன. ஒருசெயலானும் ஓரிடத்திலே கிலுவாத ஓயாத கடத்தலும் இயல்புமுடையன. ஆ தலால், வழிமுறக்கேயுள்ள ஒருகதித்திரத்திலே ஒரு அ சன் வந்து தங்கும்போது அச்சத்திரம் திபாலங்கார ம், மகாதோரணம், மேற்குடி, கீழே சித்திரப் பொ ற்கம்பளமுதலியன பெற்று விரைந்தாலும், அவர் போக, மந்திரி வந்து தங்கும்போது அதனிலும் குறை ந்த அலங்காரம் பெறுதலும், அப்பால் ஓரேழைக்குடி யானவன் வந்து தங்கும்போது அதனிலும் பன்மடங் கு விளக்கம் குறைதலும், அப்பால் ஒரு பிழைகள் வந் து மடங்கி கிடக்கும்போது அச்சத்திரம் கிறிதம் வி னங்காத கிடத்தலும் போல, மனுஷரிடத்தும் அவர வர் கன்மார்ச்சிதப்படி கிரகங்கள் ஒன்றும் பின்னென் னுய் வந்து வந்து போகின்றதும் இன்ப துன்ப மலி வு உலியுடன் உண்டாவனவாகும்.

இன்னும் கீழே பூமியையும், அதன்சுண்ணை மனு ஷரையும் ஏனைய சராசரங்களையும் மேலே சூரிய சக் திராதி கிரகங்களையும் அமைத்த எல்லாம் வல்லான் செய்தியை நோக்குமிடத்தும், சோதிமண்டல மில்லை யாயின் மக்களாதி சராசரங்கள் உயிர்வாழாவென்பது இனிது விளங்கும். மக்களாதி சராசரங்களுக்கும் சோ திமண்டலத்திற்குமிடத்திலுள்ள இயற்கையரத் தொடர்பில்லே யால் எல்லாம் வல்லான் அச்சோதிமண்டலத்தை ஆ த்கி அக்கே தூக்கியது, அப்பிரயோசனமாயினென் றே! அப்பிரயோசனமாதல் இறைவன் செயலின் க ணிலாததொன்றன்றே. மக்களாதி சிவகோடிகள து வாழ்க்கைக்குக் கண்ணும் பார்வையும் இன் றியனம யாதனவன்றே. அத்தினைச் சிறந்த கண்ணுக்குப் பா ர்வையைக் கொடுப்பது சோதிமண்டலத்தின்சுணுள்ள சூரியனு பிறிதொன்றே! சூரியன் மனுஷனுடைய சுண் ணுக்கு ஒளிகொடவேயாயின், கவாதிசாரமும் சுயே ச்சையுமுடைய மனுஷர் கதி யாதாகும்! அப்போது அவர் கவாதிசாரமும் சுயேச்சையும் யாது செய்ய வ ல்லனவாமோ. சூரியனுக்கு மனுஷர் பெறும் கோழிப் பிரயோசனங்களிலே இப் பார்வைப்பிரயோசனம் அ திவுடையோரும் மற்றைய சாமானியரும் பிரத்தியக்ஷ மாகக் கண்ணினும் பிரயோசனம். ஆகவே இஃது எவராலும் மறுக்கப்படா வுண்மைப்பிரயோசனம். கிரகங்கள் மக்களாதி சராசரங்களையே நோத்தும் அ திகாரம் பிரத்தியக்ஷமும் அப்பிரத்தியக்ஷமும் இரு வகைப்படும். பிரத்தியக்ஷம் எல்லார்க்கும் புலனும். அப்பிரத்தியக்ஷம் கம்பிரமாகிய விசாரணையுடைய விவேகிகளுக்கேபுலனும். பலதிறப்பட்ட செவ்வி யிருக்கவும் ஒருதிறைக்கெல்லவிலும் ஒருவர் வல்லராயி ன் இஃதெனில் அவரைச் சாமானியர் கற்றவர் என்பர். அம்மதிப்பை வாய்ப்பாகக் கொண்டு அவ்வொருதிறை க் கெவியுடையார்தாமும் கற்றேனென இதுமாகுது நி ன்று தாமாசாயாத துறைக்கெல்லவெனப் போலியியவங் கொண்டு தாக்குதல் இக்காலத் தியல்பாயினது. இக் கருத்திற் பற்றி ஆங்கிலப்பெண்டிசிரோமணியு ளொரு வராகிய Mr. Faraday என்பவரும், "Presumptuous judgment is the besetting intellectual vice of the time we live in." என்று கூறி இக்காலவிய ல்பை கோக்கி இரங்குகின்றனர்.

Sir David Brewster "சுட்டேவிட்புருஸ்டர் பண் டிதர் தமது சாதகத்தை ஒரு சோதிஷனுக்குக் காட்டி யபோது அவன் நக வயக வரும்போ திறப்பினென்ற ன். அதனால் கோபங்கொண்ட டைப்பண்டிதரோதிடச ண்டனமராகப் பன்னிரண்டு பாரிய புத்தகங்கள் எழுதி னர். ஈற்றில் கோதிஷர் கூறிய எல்லையில் திறக்கும் போது ("Dying at the predicted time") சொ

ன்னவெல்லையிலேயே சாகின்றேன் என்று கூறியதற் தனர். அவர் மரணவாயிற் கூறிய வரக்கம் முன்னர் எழுதிய கண்டனக்களையெல்லாம் பாருகையாக்கியது மனறி அப்புத்தகங்களையும் வெளியேற்றும் பண்ணி யதென்றார் சோதிடம் பொய்யெனப் போமா?

இனி, கிரகம் என்னும் பதம் பற்றுதல் கவர்தல் என் னும் பொருள் தரும் தாதுவற்றேன்றியது. எனவே பற்றுத்தொழிநுடையனவாகிய சூரிய சக்திராதிசன் கிரகங்கள் எனப் பெயர்பெற்றன. அதுபற்றியே அவை தமியில் கோளெனப்படுவனவாம். கிரகவியைச் சூரி யன் கவர்வதுபோல ஏனைய கிரகங்களும் கவர்த்தறே ழிநுடையனவேயாம். ஒவ்வொரு கிரகமும் தன் த ன் கூறாக உலகத்திலும் சராசரங்களிடத்தும் யாது யாதுளளது அஃதெவெல்லாம் கவர்வதற்கும். சூரிய ன் பூமியிலேயுள்ள கிரக அணுருபமாகக் கவர்வதுபோ ல் மனுஷதேகத்திலுள்ள கிரகமும் வியர்வை கிரகக் கவர்தல் காண்கின்றமன்றே. இதனால் அண்டத் துக் கெப்படியோ பிண்டத்தக்கும் அப்படியே என்னும் கியாயம் டலித்தபடி காண்க. ஆ. மு. வரும்.

அபிமானமில்லா வழிபாடு.

எவ்வெவ் மதத்தினரும் தத்தல் கடவுளையே வழி பட்டு நின்ப, அம்பவர்களை அபிமானத்தினிற் ப் பர மதக் கடவுட்பூசையாதிய செய்தல் மிகவு மிழிந்த தோர் செயலென்றென்றது அங்ஙன மியற்றுவருகி ன்றார்கள். பரமத்தினருள்ளும் இத்தக்களாகிய த ம்வர்களை இஃகியற்றும் ஏனைய பழக்க வழக்க ள்களிலன்றி மதவிலையத்தில் ஒரு கிறிதம் மாறுபாட டையாத இல்லாமதத்தினர், தமது மதக் கடவுளைய வுன்றி ஏனைய மதக் கடவுள் பெயரை காலிலும் உச் சரித்தற்கும் குந்திமுடையராய் வீரபக்தியோடும் திற் பதைக் காண்கின்றேம். இனிச் சிறிதெவர்களைப் பு நமத்கடவுளரைக் கண்ணுற் றியும் பர்க்க மன ம் பொருந்தாதவர்களை யிருப்பதோடு கைமலர்னைத் தம்மதப்படுத்தவுக் கண்ணிருத்தித் திரிவதம் காணு லோம். இவர்கள்களும் வீரபக்தியுடையவர்களைக் கு டுந், தம்மவர்களைப் போதப்பெண்ணையோதத்துச் ச த்றும் அபிமானத்தினிற் ப் பரமதக் கடவுளைய வனைக்குகின்றார்கள். என்னை! இப்பொழுது கிறிஸ் தவர்களது கடவுளாகிய மடுவினுள்ள "மாதாசோ யி"னுக்கு எண்ணிறந்த சனைகள் போகின்றோர்களை இ வர்களுந் தேசர் உயர்க்கும் பித்தரோ, இவர்கள் அ ர்குச் சென்று தங்கள் கோரித்தியைச் சொகுத்தி அக் கு பறையர் களையாராதிய இத்திலுத்தோர் கைமத்தக் கொடுக்கும் உலகை உண்டு தீரூயி டிக்கு வந்த தா ன்கள் உயர்குலத்தவர்களுள்ளும் சைவசமயிகளென் றும் பாராட்டியே நிர்வாகன். இவர்களுக்கு வெட் கமென்பது கிறிதம் கிடையா. மடுவிலே கைமத்த க் கொடுக்கும் இத்திலுத்தகொடு இக்கு வந்த சன் சமமாக விருத்தத்தானும் பின்னிப்பாணன். மடுவி லே அவர்கள் பிராமணரகத்தோற்றினோர்! சுற்றே னும் விவேகியின்றி இவ்வீதவழிபாடும் இத்திலுத்தா ரிடம் புகித்ததும செய்யார் என்னகாதியிலும், என்ன சமயத்தவர் என்று சொல்லப்படுவோர் அதியேம். அ தியேம்.

தங்கள் தங்கள் சமயவீதவெனவும், அதர்சூரிய கட வுளிலேனவும் அக்கடவுள் ஆன்மாக்கள் செய்யும் வழிபாட்டைக் கொண்டிருக்கும் முறை இதனெனவும் அவரை ஆன்மாக்கள் வழிபடும் முறையிது எனவும் அறிதலும் அறிதபடி அதுமதத்தானும் சச்சமயத்தாரு க்குமொத்த கடனும். காமெல்லாம் கைவர், கைவ ர் என்போர் சிவனை வழிபடுவோன்றி பாரகையையும் கிறித்தவையும் வழிபடுவோர் கைகொண்டு சொல்ல ப்படுகின்றும் பெருந்தாஷமாம். ஆதலால் பதித்தவ முற்ற பகவணக்கத்தையும், பரமதேவதானணக்கத் தையும் விடுத்து எமச்சூரிய பரமபதியாகிய சிவபெரு மானை வழிபட்டேயவாராக.

உ

சிவமயம்

வைதிகசைவகத்தாத்துவீத

சைவசித்தாந்தசமயம்.

(அகம் பக்கத்தொடர்.)

கன, அஃதிருத்த சித்தருள்கு சிவபிரானருளிய வேதமானது கருமகாண்டம் உபாசனாண்டம் ஞா னகாண்டமென முத்திறப்படுமாறுபொருடால், அச்சிபி ரானுலோதானே அருளப்பட்ட காமிகசதியாசமமும் க ருமகாண்டம் உபாசனாண்டம் ஞானகாண்டமென முத்திறப்படும். படலே, வேத சிவகாமமிரண்டினும் கன்மகாண்டம்பற்றி, உபக்கிரமோபசர்க்காண்குக் கிடையே முன் பின் விதோதயமு தூரய்த்த ஓரேவா ச்சியமுறச் சப்தசாமர்த்தியத்தினும், அத்த சாமர் த்தியத்தினும், வந்து சாமர்த்தியத்தினால் கொண் வதறிந்து, அக்கிரஷ்டோடும் சிவபூசாதியாம் சரிய விரியபாதத்தை உரைப்பது தந்திரகலையெனப்படும். வேத சிவகாம மிரண்டினும் உபாசனாண்டம்பற்றி, மனமுதலிய கண்ணகளைத் தடுத்தி நிறுத்தி வழிபடு தெய்வத்தருளிய கியாசம், இருவி, சந்தா, அதிதேவ தை, பீசம், சந்திரமுதலியவற்றின் உண்மை உணர்ந் தி, அத்தெய்வத்தின் சேர்தியத்தைத் தானென அ பேதபாவனை செய்த உபாசனை பன்னுமாறு உணர் த்தும் யோகபாதம் மாதிரகலையெனப்படும். வேத சிவகாமமிரண்டினும் ஞானகாண்டம்பற்றி, தனக்கு முடிவுமிறுமில்லாத் சிவபிரான் தன்னின் வேறல்லாத என்னுமுடையதுதல் தன்னின் வேறெனவேறல்லாத என்னுமுடையதுதல் முதலிய தன்மைகளைத் தான் உ ணையுமும் பிறர்களுரைத்தமாதும் உணர்ந்தும் ஞா னபாதம் உபதேசகலையெனப்படும். குதககிதைவா

THE JAFFNA TRADING COMPANY.

We learn from our contemporary of the "Morning Star" that the Directors of this Company intend to enlarge its business. A company composed of natives of Jaffna and managed by natives of Jaffna deserves every encouragement at the hands of all true sons of Jaffna. Its success or failure cannot but reflect on the Tamils generally. We, therefore, wish all success to the Company. But we wish at the same time to sound a note of warning to the Directors against managing the Company as a branch establishment of the American Mission in Jaffna. This line of conduct on the part of the Directors, if persisted in, will have the effect, we have no doubt, of estranging the feelings of many of the well-wishers of the Company, particularly of most of its non-Christian share holders. Not only a share of the profits of the Company is given to the Jaffna College under the American Mission, to the exclusion of all other educational institutions in Jaffna, but even advertisements connected with the Company must appear in the "Morning Star" and in no other paper here. Surely the "Morning Star" has not a larger circulation than either the "Hindu Organ" the "Catholic Guardian," or the "Ceylon Patriot" Where is then the necessity for sending a notice, like the one that appeared in the last issue of the "Morning Star" about the Company undertaking to cash Bills of exchange & on easy terms, to a paper published some 5 miles away from the Company's office, while there are other newspapers here published in its immediate vicinity, which have much larger circulation in Jaffna and other parts of the Island? We do not make these remarks for the sake of the few cents which this paper will gain if that notice was published by us, but in order to expose the religious bias that characterise the management of this Company, which in our opinion should keep clear of all religious connections and strive to attain the highest amount of prosperity to itself.

LOCAL AND GENERAL.

The Weather—Since the storm of the 19th April last not a drop of rain has fallen here. The heat is almost unbearable and every thing looks parched up. A shower is very badly wanted.

Tobacco—More than half the quantity of tobacco grown in the Peninsula this year has been purchased by the merchants, removed to the Town and stored in the godowns. The demand for the kind of tobacco sent to Travancore is so great that unprecedentedly high price is now paid by the merchants and that the purchase of the whole quantity of tobacco from the cultivators will be completed before the end of next month. An impression prevails among the merchants that the outturn of this year's tobacco crops is, as that of the last year, below the average. A Candy of tobacco sells here this year, about Rs 30 more than the price paid last year. The quantity of tobacco exported annually from Jaffna to Travancore is between 6000 and 7000 Candies.

Educational—To Judge from a notice published in the "Ceylon Patriot," the Rev. Mr. G. J. Trimmer of the Wesleyan Mission, wants "immediately, for the Jaffna Central College, a Madras Christian graduate." For the Vannarponnai English School under the same Mission, Mr. Trimmer prefers Hindu teachers. Why does he then want a Christian graduate for the Central College? Can Missionary inconsistency go further?

Obituary—We deeply regret to have to record the death of Mr. N. Mailvaganam, Proctor of the District Court, which occurred at his residence in Puloly on the 14th Instant. The deceased belonged to a very respectable family and was a good Tamil scholar. He was for some time one of the Vice-presidents of the Saiva Paripalana Sabai.

—We also regret to learn of the death of Mr. S.T. Muttiah, the well-known Broker, in Colombo on the 22nd Instant. He was one of the richest men in Ceylon.

—Six young men of Tondaimanar, who went last week for an excursion in a Catmaran, are believed to have perished in the sea. Neither the Catmaran nor any of the missing lads have been found out dead or alive.

Animal Sacrifice—This is the season for animal sacrifices in the so-called Hindu Temples throughout Jaffna. Large numbers of goats and fowls, hundreds in some instances, are being massacred most horribly in these Temples, and this undoubtedly has a most demoralizing effect on the general masses. The massacre being carried out most publicly, in the midst of

a large concourse of people, where not only women, but even children are freely admitted this practice is strongly to be deprecated even on social grounds. Hinduism does not in the least sanction this evil practice, which is therefore, sternly objected to by the educated Hindus. It is the duty of every enlightened Hindu to see that this horrible and inhuman practice is weeded out from among their countrymen. —Cor.

CORRESPONDENCE.

THE POET AS THE MORAL TEACHER OF THE MASSES.

To

The Editor of the "Hindu Organ."

Sir,—I am always against entering on religious controversies but your correspondent "Hindu" in your valuable paper of the 13th Inst has without reasons given a religious character to the lecture that we had the other day at the Victoria Reading Hall. He seems to have altogether missed the point and thinks that I am not a Hindu. I am proud of being a Hindu and great is my satisfaction that I am not a blind Hindu. I never entered the Reading Hall with even the slightest idea of attacking Hinduism or Christianity, nor did I say anything in that direction. It is very unbecoming on the part of that writer to misrepresent me so as to create an erroneous impression on those who do not know me, without understanding the drift of my address. All that I meant to say was that many of the Puranic and the Biblical stories have a bad effect on the minds of the masses; and by referring to some of the ideas and habits of the Hindus and Christians, I pointed out how their morality has deteriorated in consequence. This was the main question at issue, and I am sure that "Hindu," if he had understood me properly, would never have even dreamt of writing that letter. It is very amusing to him to see me not accepting *Thiruvalluvar* and others as poets; but it is a matter of great astonishment to me that he is confounding the moral Philosopher with the Poet. *Thiruvalluvar* was indeed a very great man but he had not the essential features of a Poet. He was the wonderful codifier of a perfect system of applied ethics. In the Indian language, the science of medicine is expressed in verse, yet Indian scholars would never call it poetry; Pope an English author of repute has verified his "Essay on Man," still it is only a poem in name.

"Hindu" asserts emphatically that the Poet is not a moral teacher at all. His arguments in support of his statement are not clear to me. But there are sound reasons for saying that the philosopher is the instructor of the educated and that the Poet is the pleasing educator of the masses. Want of time and space prevents me from citing them here, but I would refer the writer to that famous work of Sir Philip Sydney, "The Defence of Poesie;" and in fact the ideas that I expressed in the Hall were suggested to me by the study of the work.

If the Poet then, is the moral teacher of the people, and if the Hindu Poet does not teach morality, my arguments, it is said, were suicidal. Whether the Puranas were intended as works in poetry or philosophy, or both mingled together.—this question apart, nobody can deny the fact that all Hindus (myself included) are instructed in the Puranic stories in an age when they are not able to comprehend the deep philosophical imports that underlie them. And what is the result? Are not the mischievous tendencies that are produced by them too many to be computed? If the Puranas are philosophical works, they should be kept aloof from the people.

My gratitude to that writer would have been greater, if I had been a stranger to the esoteric meanings which he gives to some of the Puranic stories that I referred to in my lecture. I was quite conscious of the deeper meanings which they convey but I wanted to be within my scope.

Manipal } J. K. Namasivayam.
21 June 1894 }

EXTRACTS.

HINDUISM AS A RELIGION.

WHAT IT IS AND WHAT A UNIVERSAL FAITH MUST BE.

Swami Vivekananda, of India, presented a paper on the Hindu faith, at the PARLIAMENT OF RELIGIONS, Chicago, in which he said:—

Three religions stand now in the world which have come down to us from time prehistoric—Hinduism, Zoroastrianism and Judaism. These all have received tremen-

dous shocks and all of them prove by their survival their internal strength. But Judaism failed to absorb Christianity and was driven out of its place of birth by its all-conquering daughter, and a hundred thousand Parsis are all that left to bear witness to their grand religion. Sect after sect has arisen in India and seemed to shake the religion of the Vedas to its very foundations but, like the waters of the seashore in a tremendous earthquake, it receded only for a while, again to return in an all-absorbing flood, and when the tumult of the rush was over this sects were all sucked in, absorbed and assimilated in the immense body of the mother faith.

From the high spiritual flights of philosophy, of which the latest discoveries of science seem like echoes, from the atheism of the Jains to the low ideas of idolatry and the multifarious mythologies, each and all have a place in the Hindu's religion.

Where then, the question arises, where then is the common centre to which all these widely diverging radii converge? Where is the common basis upon which all these seemingly hopeless contradictions rest? And this is the question which I shall attempt to answer.

ABOUT THE VEDAS.

The Hindus have received their religion through the revelation of the Vedas. They hold that the Vedas are without beginning and without end. It may sound ludicrous to this audience—how a book can be without beginning or end. But by the Vedas no books are meant. They mean the accumulated treasury of the spiritual laws discovered by different persons in different times. Just as the law of gravitation existed before its discovery and would exist if all humanity forgot it, so it is with the laws that govern the spiritual world; the moral, ethical, and spiritual relations between soul and soul and between individual spirits and the father of all spirits, were there before their discovery and will remain even if we forget them.

The discoverers of these laws are called Rishis, and we honor them as perfected beings. I am glad to tell this audience that some of the very best of them were women.

Here it may be said that these laws as laws may be without end, but they must have had a beginning. The Vedas teach us that creation is without beginning or end. Science has proved to us that the sum total of the cosmic energy is the same throughout all the time. Then, if there was a time when nothing existed, where was all this manifested energy? Some say it was in a potential form in God. But then God is sometimes potential and sometimes kinetic, which would make him mutable, and every thing mutable is a compound, and everything compound must undergo that change which is called destruction. Therefore God would die. Therefore, there never was a time when there was no creation.

DEFINES EXISTENCE.

Here I stand, and if I shut my eyes and try to conceive my existence, "I," "I," "I," what is the idea before me? The idea of a body. Am I, then, nothing but a combination of matter and material substances? The Vedas declare, "No." I am a spirit living in a body. I am not the body. The body will die, but I will not die. Here am I in this body, and when it will fall, still I will go on living. Also I had a past. The soul was not created from nothing, for creation means a combination and that means a certain future dissolution. If, then, the soul was created, it must die. Therefore, it was not created. Some are born happy enjoying perfect health with beautiful body and mental vigour and with all their wants supplied. Others are born miserable. Some are without hands or feet, some are idiots and only drag on a miserable existence. Why, if they are all created why does a just and merciful God create one happy and the other unhappy? Why is He so partial? Nor would it mend matters in the least to hold that those who are miserable in this life will be perfect in a future life. Why should a man be miserable in this life even here in the region of a just and merciful God?

In the second place such an idea does not give us any cause, but simply the cruel fiat of an all-powerful being, and therefore it is unscientific. There must have been causes then to make a man miserable or happy before his birth, and those were his past actions. Why, may not all the tendencies of the mind and body be accounted for by inherited aptitude from parents? Here are the two parallel lines of existence—one that of the mind—the other that of matter.

MENTAL HEREDITY.

If matter and its transformation answer for all that we have, there is no necessity for supposing the existence of a soul. But it cannot be proved that thought has been evolved out of matter. We cannot deny that bodies inherit certain tendencies, but those tendencies only mean the physical configuration through which a peculiar mind alone can act in a peculiar way. The peculiar tendencies of any soul are caused by its past actions. A soul with a certain tendency will take birth in a body which is the fittest instrument for the display of that tendency, by the laws of affinity. And this is in perfect accord with science, for science wants to explain every thing by habit, and habit is the result of repetitions. So these repetitions are also necessary to explain the natural habits of a new-born soul. They were not got in this present life, therefore, they must have come down from past lives.

But there is another suggestion, which takes all these for granted. How is it that I do not remember anything of my past life? This can be easily explained. I am now speaking English. It is not my mother tongue, in fact not a word of my mother tongue is present in my consciousness; but let me try to bring such words up, they rush into my consciousness. That shows that consciousness is the name only of the surface of the mental ocean, and within its depths are stored up all our experiences. Try and struggle, and they will come up, and you will be conscious even of the experience of a past life. (to be continued.)